

POSTANOWIENIE

Dnia 24 marca 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

w sprawie z powództwa Zakładu I.(...) sp. j. w K.
przeciwko Przedsiębiorstwu R.(...) sp. j. w K.
o ustalenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 24 marca 2010 r.,
na skutek skargi strony pozwanej
o stwierdzenie niezgodności z prawem
prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w K.
z dnia 26 czerwca 2009 r., sygn. akt VII Ga (...),

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

W związku ze skargą pozwanej Przedsiębiorstwa R.(...) Sp. j. w K. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 26 czerwca 2009 r. należy zważyć, co następuje.

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia powinna zawierać: 1) oznaczenie orzeczenia, od którego jest wniesiona, ze wskazaniem, czy jest ono zaskarżone w całości lub w części, 2) przytoczenie jej podstaw oraz ich uzasadnienie, 3) wskazanie przepisu prawa, z którym zaskarżone orzeczenie jest niezgodne, 4) uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy, 5) wykazanie, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe, a ponadto – gdy skargę wniesiono stosując art. 424¹ § 2 – że występuje

wyjatkowy wypadek uzasadniający wniesienie skargi, 6) wniosek o stwierdzenie niezgodności orzeczenia z prawem.

Skarga nie spełnia wymagania określonego w art. 424⁵ § 1 pkt 3 k.p.c. Nie przytoczono w niej przepisów, z którymi zaskarżone orzeczenie jest niezgodne, sam zaś zarzut naruszenia wskazanych przepisów nie oznacza jeszcze, że skarżący uznaje orzeczenie za niezgodne z tymi przepisami.

Zarówno w doktrynie jak i w orzecznictwie wyjaśniano, że rygory określone w art. 424⁵ § 1 pkt 2 i 3 k.p.c. stanowią takie wymagania konstrukcyjne skargi o stwierdzenie niezgodności prawomocnego orzeczenia z prawem, które przez ustawodawcę zostały wyraźnie oddzielone. Jest tak dlatego, że *nie wszystkie wady postępowania poprzedzającego wydanie skarżonego orzeczenia, wytykane w ramach obu podstaw, powodują niezgodność orzeczenia z prawem, a jeśli tak się dzieje, to przepisy wskazane jako naruszone w ramach podstaw nie muszą być – i często nie są – tożsame z przepisami, z którymi zaskarżone orzeczenie jest niezgodne* (por. Kodeks postępowania cywilnego – Komentarz pod red. T. Erecińskiego, Lexis Nexis 2007, tom drugi, str. 325-326).

Nie można zatem uznać, aby skarżący spełnił wyraźnie wyodrębnione w art. 424⁵ § 1 pkt 3 k.p.c. konstrukcyjne wymaganie skargi.

Zgodnie z art. 424⁸ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy odrzuca na posiedzeniu niejawnym m.in. skargę niespełniającą wymagań określonych w art. 424⁵ § 1 k.p.c.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.